

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423201487
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6423201487.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Danice Kočičkovej ako členiek senátu, v spore žalobkyne: A. B., nar. X. XXXXXX XXXX, trvale bytom C. XXX/XXX, XXX XX D. E., zast. Mgr. Richardom Bebjakom, advokátom so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 31 025 544, proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1106042465 zo dňa 29.6.2021 je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 7Csp/31/2023-66 zo dňa 24. augusta 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyne v rozsahu 100%, ktoré mu je žalobkyňa **p o v i n n á** nahradiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 7Csp/31/2023-66 zo dňa 24. augusta 2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) rozhodol tak, že žalobu žalobkyne zamietol (prvá výroková veta) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1106042465 zo dňa 29.6.2021 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným ako dodávateľom uzatvorila dňa 29.6.2021 formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere – účelový úver a revolvingový úver pod č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver v celkovej výške 8.970,- Eur; žalobou uplatnila nárok vyplývajúci z ustanovenia § 11 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“) z dôvodu hrubého porušenia povinností stanovených ustanovením § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch; tvrdila, že žalovaný pred poskytnutím úveru dostatočným spôsobom neskúmal jej bonitu a súčasne do jej príjmu započítal dokladovaný príjem jej partnera, čím umelo navýšil finančnú možnosť úhrady poskytnutých splátok zo strany žalobkyne.

1.2 Žalovaný so žalobou nesúhlasil, navrhol ju zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa uzatvorila úver na účely refinancovania minulých záväzkov. Žalovaný mal za to, že pre postup podľa ustanovenia § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch neboli splnené podmienky; konštatoval, že okrem

bežných zistení ohľadom príjmov žalobkyne a jej partnera, vyživovacej povinnosti a zaťaženia klientky zisťoval bonitu žalobkyne aj v úverových registroch SOLUS a NRKI, z ktorých mu však nevyplynula skutočnosť, že by mala v čase žiadosti o poskytnutie dotknutého úveru ďalšie úvery poskytnuté Slovenskou sporiteľňou, a.s. zo dňa 9.2.2011, Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. zo dňa 22.2.2014 a VÚB, a.s. zo dňa 17.10.2014; vo vzťahu k ďalším dvom úverom, na ktoré žalobkyňa poukázala v žalobe, žalovaný uviedol, že tieto mali byť refinancované z poskytnutého úveru; úver od spoločnosti Amico Finance, a.s. zo dňa 6.4.2021 bol pri zisťovaní bonity klientky zohľadnený; úver poskytnutý spoločnosťou žalovaného zo dňa 15.10.2019 bol v čase posudzovania bonity klientky ukončený.

1.3 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom prítomných strán sporu, oboznámil sa s prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany; aplikoval ustanovenia § 7 ods.1, ods.2, ods.16, ods.17, ods.19, ods.20, ods.21, ods.24 a § 11 ods.2, ods.4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver na základe zmluvy zo dňa 29.6.2021 bol účelovo viazaný na refinancovanie bývalých záväzkov žalobkyne; v konkrétnostiach záväzkov voči spoločnostiam Prima banka Slovensko, a.s., Amico Finance, a.s. a VÚB, a.s.. Súd prvej inštancie vylúčil hrubé porušenie povinnosti pri zisťovaní bonity klienta zo strany poskytovateľa spotrebiteľského úveru špecifikované v ustanovení § 11 ods.2 posledná veta zákona č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ ide o skúmanie porušenia povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v tejto súvislosti konštatoval, že údaje ohľadom bonity klientky boli čiastočne skúmané už na základe údajov, ktoré uviedla do znenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to čo sa týka výšky žalobkyňou dosahovaného príjmu ako aj osôb, ktoré tvoria s posudzovanou osobou spoločnú domácnosť; z prostriedkov procesnej obrany žalovaného mal súd za preukázané, že výšku príjmov žiadateľky za obdobie minimálne 3 mesiacov pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný zisťoval dotazom na peňažný ústav, ktorý viedol osobný účet žiadateľky; skúmanie bonity klientky žalovaný realizoval aj prostredníctvom lustrácie v úverovom registri NRKI, zo správy z ktorého vyplynulo, že v databáze tohto úverového registra nebola uvedená úverová zaťaženosť žalobkyne v súvislosti s úverom poskytnutým Slovenskou sporiteľňou, a.s. zo dňa 9.2.2011, Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. zo dňa 20.2.2014 a VÚB, a.s. zo dňa 17.10.2014. Okresný súd, mal za to, že ak žalovaný vykonal lustráciu dlžníčky v úverových registroch, overil si jej príjem a vychádzal aj z údajov dlžníčkou poskytnutých, nebolo možné od veriteľa požadovať pre splnenie odbornej starostlivosti viac. Okresný súd zároveň poukázal na ustanovenie § 7 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda na povinnosť žiadateľa poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie žalobu zamietol.

1.4 Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 255 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a v plnom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa (ďalej aj „odvolateľka“) v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a rozhodol, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingový úver č. 1106042465 zo dňa 29.6.2021 je bezúročný a bez poplatkov, eventuálne, aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnila odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm. d), písm. f) a písm. h) C.s.p.; tvrdila tak, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok neprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Odvolateľka poukázala na ustanovenie § 7 ods.16 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je vynaloženie odbornej starostlivosti veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, mal súd ex offio vykonať prieskum úverovej zmluvy; pokiaľ ide o tvrdené skutočnosti zo strany žalobkyne, súd mal ex offio vykonať vyhodnotenie prostriedkov procesnej obrany žalovaného, ktorý preukazoval, že pred poskytnutím úveru postupoval s odbornou starostlivosťou.

2.2 Citujúc ustanovenie § 7 ods.17 zákona o spotrebiteľských úveroch zdôraznila, že vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods.1 písm. a),

banka, zahraničná banka alebo pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa ustanovenia § 20 ods.1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobkyňa sa stotožnila s názorom súdu prvej inštancie, že na splnenie zákonnej povinnosti predpokladanej ustanovením § 7 ods.17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. by postačovalo nahliadnutie do jedného registra, dodala však, že to len v prípade, ak by uvedený register spĺňal zákonnú dvojtretinovú väčšinu veriteľov, ktorí do uvedeného registra poskytujú informácie o klientoch. Do registra NRKI sú poskytované údaje len nebankovými veriteľskými subjektami, ktoré určite nepredstavujú dvojtretinovú väčšinu veriteľov. Odvolateľka vyjadrila presvedčenie, že žalovaný mal pri skúmaní bonity jednoznačne požiadať aj o výpis zo spoločného registra bankových informácií (SRBI), čím by naplnil zákonom vyžadovanú dvojtretinovú väčšinu veriteľov. Konštatovala, že od roku 2015 si oba registre – NRKI a SRBI – navzájom vymieňajú informácie uvedené veriteľmi v jednotlivých registroch, preto, ak by žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou, musel by zistiť z informácií v registroch skutočnosť, že v čase poskytnutia úveru bolo jej úverové zaťaženie podstatne vyššie, a to o mesačné splátky bankových úverov vo výške minimálne 463,- Eur mesačne. Žalobkyňa označila za nedostatočný spôsob, akým žalovaný preveruje bonitu klientov ohľadom získavania a vyhodnocovania informácií z registrov; tento podľa jej názoru nespĺňa zákonnú požiadavku dvojtretinovej väčšiny veriteľov. Namietla, že žalovaný, rovnako ako súd prvej inštancie, sa uspokojil s informáciami vyplývajúcimi z NRKI, v databáze ktorého nebola uvedená úverová zaťaženosť žalobkyne týkajúca sa bankových úverov.

2.3 Pokiaľ ide o výpisy z bankového účtu žalobkyne preukazujúce výšku jej mesačného príjmu, tu žalobkyňa konštatovala, že ak by žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou a vyhodnotil by dané výpisy z účtu, zistil by, že žalobkyňa bola v čase poskytnutia úveru extrémne úverovo zaťažená a na splátky skôr poskytnutých úverov jej nepostačoval ani mesačný príjem. Namietla, že žalovaný do príjmovej časti žalobkyne zahrnul aj príjem jej partnera a tento zahrnul aj do výpočtu MLS žalobkyne; vyjadrila presvedčenie, že ak veriteľ takto postupoval, mal náležite overiť aj jeho úverové zaťaženie; na porovnanie dodala, že pri úvere poskytnutom na základe úverovej zmluvy zo dňa 15.10.2019 bol úver partnera uvedený v úverovej správe, avšak do výpočtu MLS klienta nebol započítaný a žalovaný vychádzal len z príjmu žalobkyne; zdôraznila aj, že jej manžel nie je účastníkom predmetného úverového vzťahu. Žalobkyňa súdu prvej inštancie vyčítala, že k uvedenému nezaujal žiadny právny názor.

2.4 Žalobkyňa mala za to, že došlo k hrubému porušeniu povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko žalovaný posudzoval bonitu žalobkyne bez akýchkoľvek údajov o majetkovo-sociálnej situácii spotrebiteľky; veriteľ neskúmal a súdu prvej inštancie nepreukázal, aké informácie zisťoval od žalobkyne ohľadom jej výdavkov na živobytie (splátka elektriky, vody, plynu, cestovanie do práce). Zo zmluvy o úvere ani z iného žalovaným predloženého dôkazu nebolo podľa názoru žalobkyne preukázané, že by od nej žalovaný požadoval, resp. zisťoval údaje o výške jej mesačných splátok úverov, prípadne iné preukázané výdavky.

2.5 Odvolateľka namietla, že žalovaný, hoci zistil informácie z NRKI, tieto nevyhodnotil, s ktorou skutočnosťou sa súd prvej inštancie nevyporiadal.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne zotrval na svojej argumentácii z konania pred súdom prvej inštancie.

4. Žiadne ďalšie relevantné vyjadrenia podané neboli.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu; vec tak správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len relevantnými námietkami uvedenými v odvolaní.

7. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie konal o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.6.2021 je bezúročný a bez poplatkov, pretože veriteľ hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch; uvedené bolo aj obsahom odvolacej argumentácie žalobkyne.

8. Hrubé porušenie povinnosti veriteľa pri posúdení schopnosti spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver súd prvej inštancie nevzhliadol. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré je podrobné a presvedčivé, v celom rozsahu stotožňuje; navyše dopĺňa ďalšie skutočnosti podporujúce správnosť napadnutého rozsudku:

8.1 Potreba odbornej starostlivosti veriteľa pri posúdení schopností spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver vyplýva z ustanovenia § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z., podľa ktorého je veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Dôsledkom porušenia povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. je, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (v prípade, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou); sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru zákon o spotrebiteľských úveroch pripúšťa len v prípade hrubého porušenia povinností predpokladaných ustanovením § 7 ods.1 citovaného zákona.

8.2 Zákon č.129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods.2 definuje, že hrubým porušením povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je:

- a) posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver,
- b) porušenie ustanovení § 7 ods.19 až 42.

8.3 Z obsahu spisu je zrejmé, že pre posúdenie schopnosti spotrebiteľky splácať úver si veriteľ vyžiadal informácie o jej čistom mesačnom príjme; tento bol preukázaný výpismi z bankového účtu žalobkyne za obdobie od 01.03.2021 do 31.05.2021; veriteľ vykonal lustráciu v Nebankovom registri klientskych informácií (NRKI), skúmal rodinný stav žalobkyne, druh jej bývania, počet vyživovaných osôb, výšku príjmu jej partnera, a to na základe údajov, ktoré spotrebiteľka poskytla veriteľovi v žiadosti o úver; v tejto zároveň prehlásila, že splátky úverov iným spoločnostiam predstavujú sumu 0,- Eur. Žalovaný ako veriteľ pred poskytnutím úveru zohľadnil životné minimum vo výške 214,83 Eur, príjem partnera znížený o 35 % (viac ako len výšku životného minima na ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu), prihladol na predpokladané zníženie príjmu spotrebiteľky v dôsledku nástupu na starobný dôchodok, zohľadnil sumu splátok všetkých úverov, o ktorých mal vedomosť, úverov konsolidovaných spornou úverovou zmluvou ako aj výšku splátky novoschváleného úveru.

8.4 Pre odvolací súd z vyššie uvedeného vyplýva, že veriteľ posúdil nielen príjmy žalobkyne, ale aj jej rodinný stav, zistil jej výdavky spočívajúce v dovtedajšom úverovom zaťažení, zohľadnil sumu životného minima na plnoletú fyzickú osobu; veriteľ prihladol aj na údaje z registra NRKI. V kontexte uvedeného je však významnou skutočnosť, že v danom prípade nebol žalobkyňi poskytnutý bezúčelový úver; sporným úverom došlo k refinancovaniu troch iných úverov, pričom výška splátok konsolidovaných úverov (celkom vo výške 202,- Eur) prevyšovala splátku novoschváleného úveru (167,20 Eur), ktorého vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa žalobkyňa domáhala podanou žalobou. Žalovaným poskytnutý úver

tak nemožno vyhodnotiť ako nevýhodný pre žalobkyňu, nakoľko sa jeho poskytnutím znížilo úverové zaťaženie žalobkyne o 34,80 Eur mesačne.

9. Hrubým porušením odbornej starostlivosti podľa § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. spôsobujúcim bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je aj porušenie ustanovení § 7 ods.19 až 42 zákona č.129/2010 Z.z.. V konaní nebolo sporné, že úver poskytnutý žalovaným bol úverom účelovým – časť úveru slúžila k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č.1 zmluvy; v konkrétnostiach malo dôjsť k predčasnému splateniu peňažných záväzkov dlžníčky voči Prima banka Slovensko, a.s. (poskytnutým úverom sa vyplácal zostatok úveru vo výške 1.726,-Eur), voči Amico Finance a.s. (poskytnutým úverom sa vyplácal zostatok úveru vo výške 5.871,-Eur) a voči Všeobecná úverová banka, a.s. (poskytnutým úverom sa vyplácal zostatok úveru vo výške 969,-Eur); iba zostávajúca časť novoposkytnutého úveru vo výške 404,-Eur bola vyplatená v prospech osobného účtu žalovanej. Odvolací súd na základe uvedeného pri posudzovaní dodržania odbornej starostlivosti dodávateľom (žalovaným) poukazuje na ustanovenie § 7 ods.24 zákona č.129/2010 Z.z., podľa ktorého sa ustanovenia odsekov 19 až 23 nevzťahujú na spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona (ďalej len „refinancovaný úver“) alebo na zmenu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je navýšenie spotrebiteľského úveru (ďalej len „navýšený úver“) ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov. Vychádzajúc z ustanovenia § 4 ods.1 opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 sa výrazným prevýšením súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov považuje prevyšovanie presahujúce sumu zodpovedajúcu 5% súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov. Vzhľadom na výšku poskytnutého spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa (8.970,-Eur) a výšku zostatkov refinancovaných úverov (8.566,-Eur) možno dôvodne konštatovať, že výška novoposkytnutého úveru výrazne neprevyšovala počet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov; týmto by bolo až poskytnutie úveru presahujúceho sumu 8.995,- Eur, čo by malo za následok povinnosť veriteľa pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver zohľadniť čistý príjem žiadateľky (žalobkyne), náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľky a osôb, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť, výšku splátok spotrebiteľských úverov ako aj peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľky (§ 7 ods.20 zákona č. 129/2010 Z.z.).

9.1 Inak povedané, ak výška úveru, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich spotrebiteľských úverov výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich refinancovaných úverov, nevzťahujú sa na takýto úver ustanovenia § 7 ods.19 až 23 predmetného zákona. Na refinancovaný úver sa nevzťahuje ani ods.20 § 7, ktorý taxatívne stanovuje položky na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; týmito sú čistý príjem spotrebiteľa (a/), náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť (b/), výška splátky spotrebiteľského úveru (c/) a peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa (d/). Odvolací súd zdôrazňuje, že táto výnimka neznamena, že veriteľ v prípade poskytnutia úveru slúžiaceho na refinancovanie iných úverov nie je povinný postupovať obozretne a s odbornou starostlivosťou posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver; pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere je povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Účelom refinancovania úveru je pritom ušetrenie finančných prostriedkov dlžníka (či celej jeho domácnosti) a v neposlednom rade aj jeho výhodnosť. Aj z tohto dôvodu je potrebné posudzovať skúmanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver odlišne ako v prípade poskytnutia bezúčelového úveru; uvedené potvrdzuje aj zákonodarca, ktorý v zmysle ustanovenia § 7 ods.24 zákona č. 129/2010 Z.z. netrvá na striktnom dodržaní pravidla stanoveného v ustanovení § 7 ods.20 predmetného zákona.

9.2 Výpočet MLS klientky ako aj skutočnosť, že veriteľ do tohto výpočtu zahrnul okrem príjmu spotrebiteľky aj príjem jej manžela (pri ktorom navyše zohľadnil viac ako len výšku životného minima na ďalšiu posudzovanú plnoletú fyzickú osobu, t.j. viac ako 149,87 Eur) boli za situácie, kedy poskytnutým úverom došlo k refinancovaniu iných úverov, bez právneho významu. Čo sa týka rozhodnutí konajúceho súdu (sp.zn. 11CoCsp/60/2020 a sp.zn. 14CoCsp/23/2021), na ktoré žalobkyňa poukázala v odvolaní a v ktorých bolo konštatované, že príjem partnera spotrebiteľa nemá byť pri poskytovaní úveru zohľadňovaný, ak sa zároveň neskúma aj jeho úverová zaťaženosť, tu odvolací súd reaguje tvrdením, že v týchto konaniach boli dané iné skutkové okolnosti ako v prejednávanej veci; v tam posudzovaných sporoch nedošlo poskytnutím úveru ku konsolidácii iných úverov.

10. Pozornosti odvolacieho súdu neušla ani námietka žalobkyne, že vynaložením odbornej starostlivosti sa v zmysle ustanovenia § 7 ods.17 zákona č. 129/2010 Z.z. rozumie posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, pričom údaje z registra NRKI „určite nepredstavujú dvojtretinovú väčšinu veriteľov“; žalobkyňa svoje tvrdenia nepodporila žiadnym dôkazom. Z uvedeného vyplýva, že odvolacia argumentácia žalobkyne bola v tomto smere postavená len na jej vnútornom subjektívnom presvedčení. Z verejne dostupných zdrojov je pritom zistiteľné, že v registri NRKI sú zhromažďované údaje od 35 nebankových veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery; do Spoločného registra bankových informácií (SRBI) poskytuje údaje 18 jej členov. S ohľadom na uvedené má odvolací súd za to, že register NRKI spĺňa ustanovením § 7 ods.17 zákona č. 129/2010 Z.z. predpokladanú dvojtretinovú väčšinu veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery.

10.1 Odvolací súd dáva za pravdu žalobkyni, že registre NRKI a SRBI si od roku 2015 navzájom vymieňajú informácie. Pokiaľ však v nadväznosti na uvedené žalobkyňa namietala, že ak by žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou (a vykonal lustráciu aj v registri SRBI), zistil by, že žalobkyňa mala bankové úvery, ktoré splácala vo výške 463,- Eur, je potrebné zdôrazniť, že bankové úvery, na ktoré žalobkyňa poukazovala v podanom odvolaní jej boli poskytnuté bankami v priebehu rokov 2011 až 2014, a teda v čase, kedy výmena informácií medzi registrami NRKI a SRBI neprebíhala; z ustanovenia § 7 ods.17 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že poskytovateľ úveru je povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, ktorú povinnosť, ako z bodu 10. tohto rozsudku vyplýva, žalovaný splnil. V tejto súvislosti sa žiada odvolaciemu súdu dodať, že zákon o spotrebiteľských úveroch nielen veriteľom, ale aj spotrebiteľom ukladá určité povinnosti, ktorú skutočnosť akoby žalobkyňa opomínala; povinnosťou spotrebiteľa je v zmysle ustanovenia § 7 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Samotná žalobkyňa pritom v žiadosti o úver neuviedla žiadne finančné záväzky, a teda nesporne zavádzala veriteľa v otázke jej dlhov voči iným finančným subjektom (bankám).

11. Odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného, zhodujúc sa s názorom súdu prvej inštancie, konštatuje, že postup žalovaného pred poskytnutím účelového spotrebiteľského úveru nie je možné subsumovať pod hrubé porušenie povinnosti veriteľa pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ktorá skutočnosť by mala za následok konštatovanie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Z tohto dôvodu odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to aj v závislom výroku o trovách konania.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s § 255 ods.1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.
(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.